

saa tanker jeg, at Forsamlingen ikke paa den Grund ubetinget vil forkaste de mindre af mine Forslag, som jeg nu først skal tillade mig at berøre. Naar jeg saaledes har tilladt mig at foreslaae til § 1, at der efter „vælger“ tilføies „iblandt sine Medlemmer“, saa har den ærede Ordfører derimod bemærket, at ikke engang Grundlovens § 64 har fundet denne Bemærkning fornøden. Jeg anseer den vistnok ogsaa i en vis Relativitet for selvforstaaelig; men paa den anden Side tør jeg maafee bemærke, at Landsstingets Forretningsorden har fundet den fornøden, og den har fundet den fornøden ikke fra Begyndelsen af, men under den senere Udvikling, idet § 1 i samme, som oprindeligen var anderledes redigeret, er blevet omredigeret saaledes, at disse Ord ere komne derind paa Grund af en practiff Anledning. — Maafee er det mig tilladt, idet jeg i det Væsentlige taler for mine egne Forslag, dog endnu her at berøre det Forslag, som af Udvalget er gjort og ligeledes angaaer § 1, idet jeg oprigtigen maa tilstaae, at det efter den Udvikling, som den ærede Ordfører gav, forekom mig fra hans Standpunkt ogsaa, inden visse Grændser og rigtig forstaaet, at kunne regnes til de ufornødne, men efter den Maade, hvorpaa jeg opfatter Sagen, og som jeg gjerne vilde see berigtiget, forekommer mig at være ligefrem urigtigt og falsk, saaat jeg i ethvert Tilfælde maa stemme for, at denne Forandring ikke skeer. Udvalget havde først betjent sig af den Bestemmelse, at „det første Formandsvalg“ skulde foregaae under Ledelse af en af de enkelte Things Formand. Og dette „det første Formandsvalg“ har en anden æret Rigsdagsmand villet gjøre gjældende som Beviis for, at den foreliggende Forretningsorden skulde være beregnet paa at angaa flere forenede Rigsdage. Det synes mig imidlertid slet ikke nødvendigt, at det ligger deri. Thi jeg kan paavise en meget let og, som det synes, tilfredsstillende Forklaring over, at det ret vel kan være denne forenede Rigsdag, Bestemmelsen gjælder for, og at den ikke behøver at angaa flere. Det er bekjendt, at Formand doe som andre Menneffer, og ligeledes kunde jo en Formand for den forenede Rigsdag blive kaldet til

Hans Majestæts Statsraad, og jeg troer, at isaafald vilde det ikke være Meningen, at han skulde vedblive at være Formand. Jeg finder det derfor ganske correct og fuldkommen bestemt, naar det fra først af hedder, at „det første Formandsvalg“ skal ledes af en af de respective Things Formand. Men jeg finder, at det vilde være meget uheldigt, eller idetmindste, at der indføres en ny Fremgangsmaade, dersom man istedetfor sætter: „Formandsvalget.“ Thi det kan dog neppe være Meningen, at, naar Formanden af en af de Aarsager, jeg tillod mig at anføre, gav Anledning til Vacance, og en Formand for den forenede Rigsdag skulde vælges anden Gang i samme Samling, at saa skulde ikke Viceformanden, hvad jo ellers er sædvanligt, indlede et saadant Valg, men at saa skulde de respective Formand for begge Thing atter imellem sig selv afgjøre, hvem der skulde styre Valget. Efter disse Oplysninger anseer jeg saaledes det, som jeg fra først af maatte ansee for ufornødent, tillige for urigtigt i det Forslag, Udvalget har stillet til § 1. — Dersom jeg dernæst maa gaae over til § 2, saa har igjen den ærede Ordfører ganske rigtigt der anmærket, at det Endringsforslag, jeg dertil har stillet, strengt taget, ikke er nødvendigt, man vilde vel nok kunne forstaae Meningen uden det. Men han har dog ikke engang forstaaet, hvad jeg egentlig har villet sætte igjennem ved dette Forslag. Han lægger Tonen paa, at jeg har tilføiet Ordet „uvedkommende“ og siger: et uvedkommende Navn det er det samme som intet Navn, og det er altsaa aldeles oversflødigt. Men han synes at have overseet, at jeg med den Redaction, jeg foreslaaer, og som jeg i Forbigaaende sagt har laant af Landsstingets Forretningsorden, har villet afgjøre det Spørgsmaal, om der behøvedes to ikke tilstrækkeligt betegnende Navne, eller om det er nok, at et eneste Navn er ikke tilstrækkelig betegnende for at gjøre en Stemmeseddel ugyldig. Udvalget har nemlig udtrykt sig i Fleertallet. Man kan, naar man vil være billig og gunstig stemt, naar Forretningsordenen engang særddig foreligger, nok forstaae, at dets Mening sagtens har været, at eet ikke tilstrækkelig betegnende Navn skulde